

Празник класике у Замку културе

**Енглески гитариста Пол
Фоулес задржао се на
пореклу једне
од најпопуларнијих
композиција „Шпанске
романсе”, која се као
лајтмотив среће у филму
„Забрањене игре”**

Врњачка Бања – Осми фестивал класичне музике „Врњци 2013”, одржава се у Врњачкој бањи, у Завичајном музеју – „Замку културе”, од 20. до 30. јула. На свечаном отварању наступило је Камерни трио „Путујући свирачи”, у саставу: Марија Јанковић, магистар хорне, Мирјана Радосављевић, блок флаутисткиња, и Андреј Јованић, магистар лауте и теорбе. Они су доиста оправдали свој назив, допутовавши са разних страна (Марија из Лугана, где живи и ради, Андреј из Енглеске, где је био на једном од својих бројних студијских путовања), потврђујући мисао Рене Декарта, француског мислиоца и математичара, да је „путовати готово као разговарати са људима других столећа” Пренели су нам те „музичке разговоре” избором барокног програма, вративши нас у време највећих представника ове стилске епохе. Посебно је био занимљив спој ових разнородних инструмената, какви се ретко чују и у Београду, и њихово танано, пружимајуће, комплементарно сагласје. Слушали смо

композиције Монтевердија (нарочито је била интересантна интерпретација „Морешке игре”, за коју се сматра да је потекла са острва Корчуле), Вивалдија, прекрасни, тестаментни Моцартов мотет „Ave verum corpus” KV 618, прозрачни, певљиви Албинонијев „Адађо”. Осетили смо осликане живописне ликове Скaramуша и Арлекина из Лилијеве музичке палете и прелепо испевану на блок флаути чувену Бахову „Арију” на „ге” жици... Чули смо и мање познате странице најсуптилнијег композитора енглеске ренесансе – Цона Дауленда, песника и хуманисте Ђулија Качинија – представника „Фирентинске камарате”, Кирхера, Баомортијеа, Босета...

У оквиру Мултимедијалног пројекта енглески гитариста Пол Фоулес задржао се на пореклу једне од најпопуларнијих гитаристичких компози-

ција „Шпанске романсе”, за коју се не зна ко јој је аутор, а која се помиње од 1900. године и као лајтмотив среће се и у филму „Забрањене игре” Рене Клемана. Пронашао је сличности и са украјинском народном песмом и са композицијом Фернарда Сора. Најсличнија овој композицији је ипак Тарегина Етида у е-молу. У америчком филму „Крв и песак” свирао ју је Винсент Гомез, а у Врњачкој бањи – Урош Дојчиновић, који је и преводио предавање угледног енглеског гитаристе и композитора.

Представљена је и књига „Гитара на Балкану”, пе-сника са стотину лирских жица – како је Радомир Андрић дефинисао Уроша Дојчиновића, гитаристу и двоструког доктора наука, који је остварио пре-ко 3.000 наступа широм света, објавио преко 500 стручних радова, снимио преко 60 дисковафских издања, примио преко 50 медаља, плакета, диплома у земљи и иностранству. Урош је и уметнички директор Фестивала „Врњци” и пред препуном салом у „Замку културе” приредио је незаборавно вече са делима од бечког бидермајера, једноставне, углавном троделне структуре (Ђулијани, Дијабели, Падовец), у дивном споју виртуозног замаха и романтичарског даха (Фумић, Прек). На крају програма, интерпретирајући Четврту свиту нашег гитаристичког пионира, Јована Јовићића, у којој се парофразира „Марш на Дрину” Станислава Биничког – подсетио је посетиоце да је овај наш творац прве српске опере („На уранку”), диригент Оркестра краљеве гарде и оснивач школе „Станковић” – управо потекао са ових простора, из мале Јасике, на десетак километара од Крушевца.

Гордана Крајачић

Камерни трио „Путујући свирачи”

Фото Благоје Димић

28.07.2013